

N:o 50.

Af herr **A. Johansson** i Löfåsen, om rätt för kronoarrendatorer att uppsäga arrendena till afträde den 14 mars 1888.

Det är en känd sak, att jordbrukarne inom landet befinna sig i en bekymmersam ställning, emedan jordbrukets produkter under en följd af år fallit i värde till sådan grad, att afkastningen numera icke lemnar stort mer än ersättning för å jorden nedlagdt arbete, och följdén har blifvit, att jordinnehafvare måst år efter år skuldsätta sig för att kunna betala räntor och arrenden.

Bland landets jordbrukare finnes en icke obetydlig del arrendatorer af statens jordbruksegendomar; dessa arrendatorer äro i en vida bekymmersammare ställning än jordegarna, därför att de icke kunna blifva qvitt ett på 20 år ingånget arrende förr, än de blifvit totalt utblottade och genom konkurs bevisat att icke några tillgångar finnas. I sådana fall är icke nog med att arrendatorn blir utblottad, utan hans borgesmän måste äfven vidkännas mer eller mindre förluster.

För att i någon mån förekomma detta vore efter mitt förmenande rättvist och billigt, att arrendatorn finge rättighet att uppsäga arrendet och på så sätt blifva fri, innan allt hvad han eger blifvit slut, då borgesmännen äfven kunde blifva skyddade för förluster.

Vid förra årets riksdag gjordes yrkande på vissa procents afdrag å arrendena, men detta blef af Riksdagen afslaget på den grund, att en del arrendatorer icke vore i behof af afdrag. Troligen komma äfven i år sådana yrkanden att framställas: men då detta icke har mycken utsigt att af Riksdagen antagas, och många arrendatorer icke äro hjälpta med en liten eftergift för eu gång, så kan jag ej se någon annan utväg än att tillåta dem, som sådant önska, få blifva qvitt deras på lång tid ingångna arrenden, och då snar hjälp är dubbel hjälp, så anser jag att de måtte få

rättighet att redan under loppet af detta år uppsäga arrendena till afträde den 14 mars 1888.

På grund af hvad jag här ofvan anfört får jag härmed yrka,

att Riksdagen för sin del beslutar, att arrendator af statens jordbruksfastighet må ega rätt att, om han så önskar, få under loppet af innevarande år uppsäga arrendet till afträde den 14 mars 1888.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 12 maj 1887.

A. Johansson
i Löfåsen.

N:o 51.

Af herr **A. G. Björkman**, om *åsättande af tull å fläsk, ister, kött, smör, ost och majs.*

Ej mindre med hänsyn till vår modernärings tryckta ställning och behof af intensiv utveckling än till ästadkommande af jemförlig och rättvis likställighet mellan jordbrukets och industriens förädlade alster (de senare skyddas af flera hundra tullsatser) och dymedelst förebygga en strid, som, i likhet med den, som utgör »frihetstidens» vrängsida, hotar att förtrycka vårt statsskick, ändamålslost utnöta nationens både materiella och intellektuella krafter och helt säkert medför reaktionen som slutresultat, vågar jag, med fasthållande af nuvarande tullsystem, föreslå tull på åtskilliga här nedan nämnda förädlade jordbruksprodukter, såsom: fläsk, smör etc.

Att det amerikanska fläsket, som väl tullen gemenligen skulle komma att drabba, med sin mindre rikedom på ägghvitartade ämnen gent emot vårt inhemska köttmängda fläsk är af mindre näringsvärde än det sist-